

Epicedium Quod in Obitum ... Viri Iuuenis Dn. Ernesti Cothmanni, I.U.C. Viri ... Dn. Johannis Cothmanni, Icti ... Filii perquam dilecti, Cum ille Giessae 4. Februarii pie placideq[ue] vitae pausam faceret ...

Rostochi[i]: Kilius, 1658

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770477453>

Druck Freier Zugang

5
Epicedium

Quod
in Obitum

Nobilissimi ac Florentissimi VIRI JUVENIS

DN. ERNESTI
COTHMANNI,

J. U. C.

VIRI

Magnifici, Nobilissimi, Amplissimi & Consuleissimi

DN. JOHANNIS COTHMANNI,

Jcti, Comitum Palatini, Sereniss. & Illustriss. Prin-
cipis Mecklenburgici Cancellarii ac ex Secre-
rioribus Consiliarii,

HÆREDITARII in Hinkenhausen &c.

Filii perquam dilecti,

Cum ille GIESSÆ 4. die Februarii pie placideq;
vitæ pausam faceret,

ibidemq; solenni more terræ, communi
matri mandaretur,

Infucatæ Condolentiæ ergo
adcantatur

a

Popularibus Westphalis.

☞:(o):☞

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1658.

Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page.

Post miseros hominum casus mundique
procillas,
Cui datur ad cœlum scandere tutus
erit,

Nil nisi tristitiæ, clades, funestaq; bella
Nos miseros angunt, nos mala fata manent.
Volvitur incertis gradibus variabilis hora,
Creditor & Summus quilibet esse dies.
HASSIA nam tecum lugubria pleçtra movemus,
Hoc ipsum proprio mœsta dolore probas
HASSIA, quæ quondam tenuisti nobile pignus
COTHMANNUM, patriæ delictumq; suæ,
Assumis meritò turbatâ mente cupressum,
Sustulerit patriæ quod Libitina Decus.
Ille Decus quondam generis, spes magna parentum,
Heu cadit HASSIACâ morte peremptus humo.
Indue pullatas vestes Academia luge;
GIESSENSES Musæ triste sonare melos,
Principis excelsi GÛSTROVIA Regia plange;
Nam COTHMANNIADUM luget honora domus.
Illa Domus virtute suâ spectabilis Orbi,
Quæ Mecklenburgi fulera colenda tulit.

ERNE-

ERNESTI de Fratre Nepos quem clara Rhodante
Extulit, & cujus Nomen in Orbe viger.
Principis hic oculus, Regionis nobile Sidus;
Cujus virtutes posthuma fama canit.
JOHANNIS (quem cura Dei, quem PRINCIPIS Aula
Ad summum laudis culmen honore vehit)
Filius heu! prope clausit sua lumina morte,
Et sic præpropero funere raptus obit.
Heu duram sortem Musis prægratus Alumnus
Cogitur extremas mortis obire vices.
Sed felix cecidit, cœlestia pulpita scandens,
Jam canit Angelicum voce sonante Melos.
Interea Cineri placidam nos jure quietem
Optamus, Cœli Spiritus astra tenet.

Siccine turbatur naturæ cursus & ordo
O spes fallaces! Scriptio tristis ad
Nuncia fama refert: Moritur peregrinus,
Hassiacis, iterum filius ante patre
Octavus cursum properè jam ceperat ann
Ast omnes nondum præteriere die
Cum primogenitum nimia inclementiam
In medio cursu hic abstulit ante di
Nostra Rhodante suo dum charo cive, car
Se vidit, luctus publica signa dedi
Quis non hæcce vices tristes, Vir Magne,
Quas iterum imposuit nunc tibi de
Quod nos post reditum læti speravimus o
Reciditad nihilum, sic pia fata vol
Ludit in humanis Domini suprema volun
Illius haut nostra est prævalet illa
Prævaleat merito, verboq; resistere eidem
Non decet, hautvè pium est, nam be
Bella cruenta, nefas, incendia, furta, rap
Grassantur passim, nec pia, justa va
immundo mundo quis non excedere vall
Si visum fuerit, complacitumq; DE
Colligit ille suos, quibus hujus temporis al
Et ficti vultus verba nocere queant.
Summa DEI bonitas! onus hoc immisit &
Ferre juvabit idem, ne opprimere
Hunc haustum calicis, tibi quem nunc po
Edulcare sciet, pro bonitate sua;
Sis mihi, sis patriæq; superstes Nestoris an
Incolumisq; bonis omnibus, atq; t
*Quibus pl. venerando Dn. socero, deb
condolentiam declar*
Albertus Willebrand

